

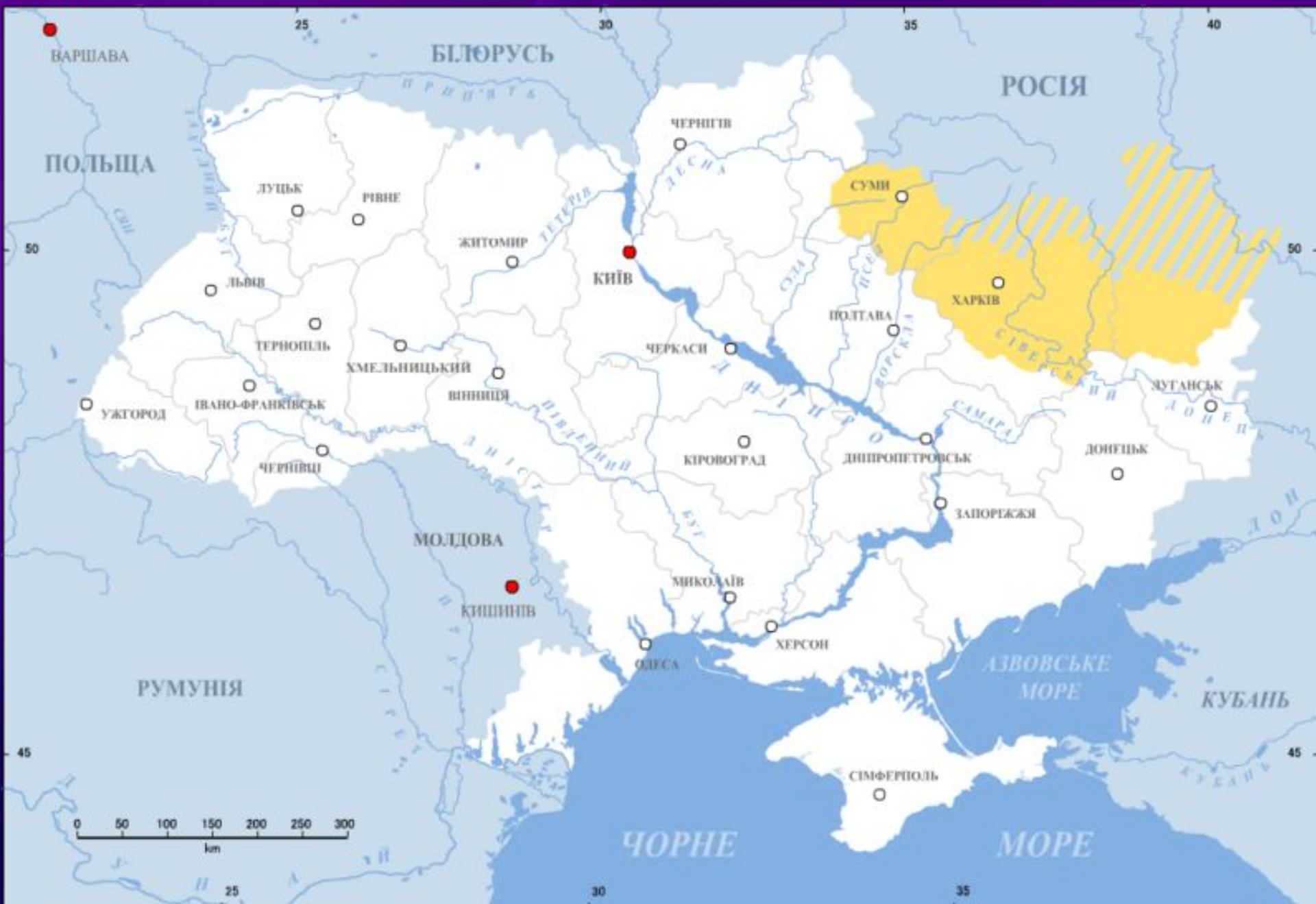
**Українські землі
наприкінці XVIII - на початку XX
ст.**

**Підготувала
студентка групи
2.1
Шанц Світлана**

Наприкінці XVIII ст. 85 % українських земель опинились у складі Російської імперії, на них було поширено загальноімперський адміністративно-територіальний устрій:

Слобідська Україна :

Харківська, частини Сумської, Донецької, Луганської областей сучасної України
та Воронежська, Курська, Білгородська області сучасної Росії

Лівобережна Україна

(Гетьманщина) Чернігівське, Новгород-Сіверське намісництво

Правобережна

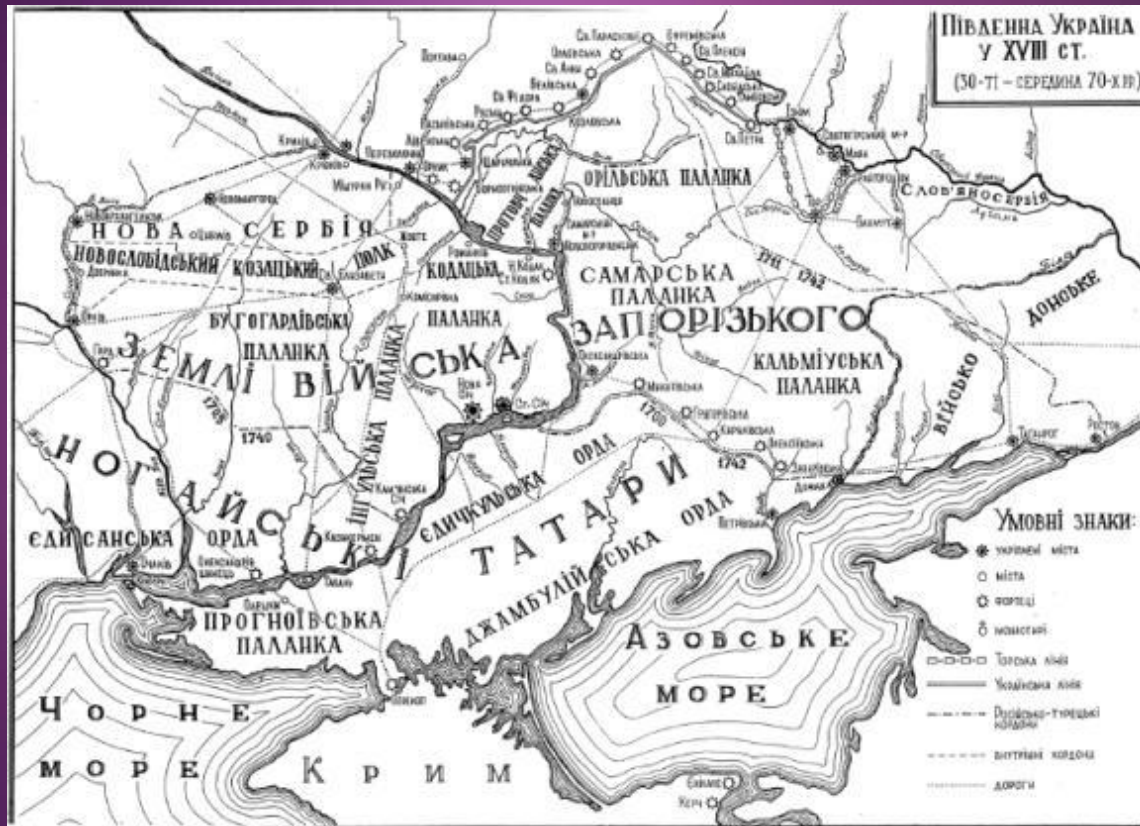
Україна утворено *Київську, Волинську, Подільську губернії*.

1802 р. - *Київську, Волинську, Подільську губернії* об'єднано в *Київське генерал-губернаторство* із центром у м. Києві;

Південна Україна:

1764 р. — утворено *Катеринославське намісництво*,
яке 1797 р. — перетворено в Новоросійську губернію, яку
1802 р. — поділено на *Миколаївську* (з 1805 р. —
Херсонська), *Катеринославську* та *Таврійську* губернії.

Наприкінці XVIII ст. у результаті переселення українців на Північний Кавказ формується новий історичний регіон - *Кубанська Україна*.

На українських землях у складі Російської імперії було утворено **три генерал-губернаторства**, очолені призначуваними царем генерал-губернаторами (мали військову і цивільну владу); поділялись на 9 губерній, які очолювали призначені царем губернатори; губернії поділялись на повіти на чолі з капітан-справниками. 1837 р. - повіти поділено на стани, очолювані поліцейськими приставами.

Наприкінці XVIII ст. 15 % західноукраїнських земель увійшли до складу Австрійської імперії (імперії Габсбургів):

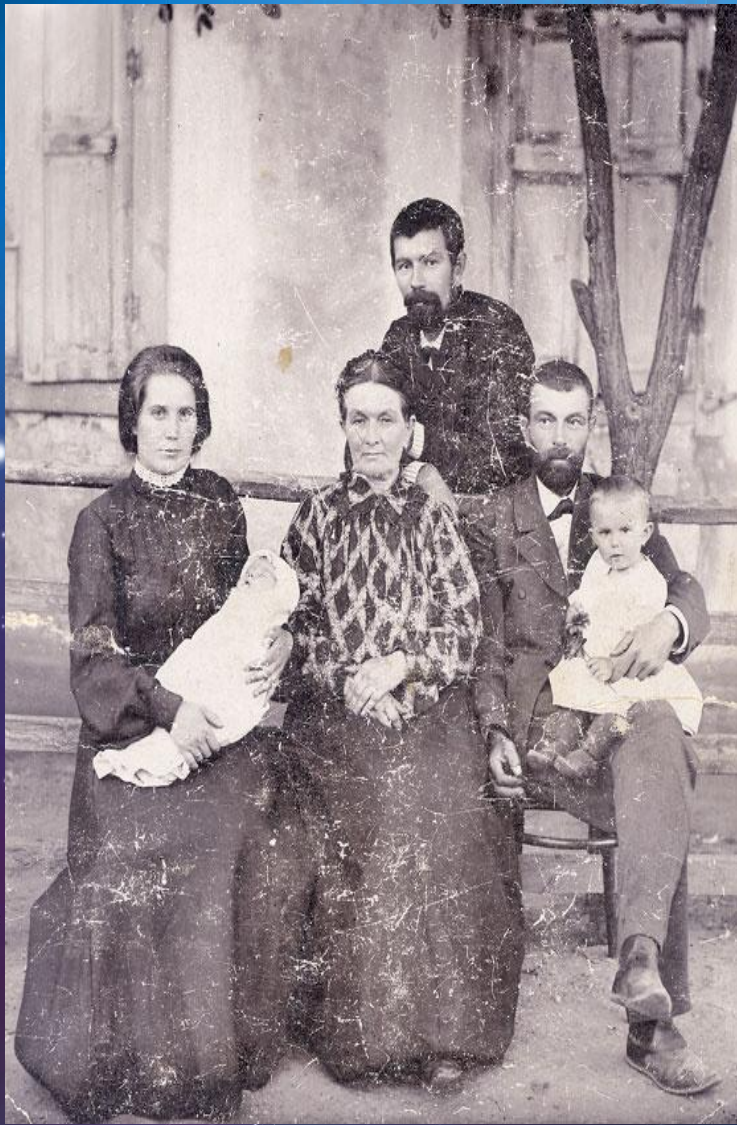
Східна Галичина (Руське воєводство) та Західна Галичина (Малопольща) - склали адміністративно-територіальне утворення - Королівство Галіції і Лодомерії із центром у м. Львові;

а також Північна Буковина з центром у м. Чернівці та Закарпаття.

На середину XIX ст. населення України нараховувало 11,7 млн осіб (3,5 млн осіб під владою Австрійської та 8,2 млн осіб під владою Російської імперій).

За становою ознакою воно поділялось на дворянство, духовенство, купецтво, міщанство, селянство.

Розвиток промисловості в Україні першої половини XIX ст. проходив в умовах **промислового перевороту**, що розпочався в Наддніпрянській Україні в **30-х роках XIX ст.** і мав наслідком утворення **фабрично-заводського виробництва** у металообробній, текстильній, тютюновій, склодувній, паперовій та інших галузях.

Основою сільськогосподарського виробництва продовжувало залишатись виробництво зерна на продаж;

за обсягом посівів у Наддніпрянській Україні перше місце посідала пшениця, потім - жито, овес, ячмінь.

Воно забезпечувалось в основному традиційною технікою (плугом, ралом, сохою, серпом та косою), хоча з 30-х років XIX ст. починають впроваджуватись фабричні знаряддя обробітку землі (сіялки, віялки, жетки, кінні молотарки).

Зростання міст, промислового виробництва, поглиблення поділу праці сприяло подальшому розвитку торгівлі, яка характеризувалась розширенням внутрішньої та зовнішньої торгівлі.

Провідною формою торгівлі залишались ярмарки

**Дякую
за увагу!**